

A Könyvtár esete a bürokráciával

»AZ ELTÚNT IDŐ NYOMÁBAN«...

149 nap egy kis tervrészlet végrehajtására

Egy háromkötetes regény címe: Az eltűnt idő nyomában. Szerzője Proust francia író, hőse pedig egy francia fiatalember. Amire mi a címet plagizáljuk, ugyancsak hosszú regény. Hőse a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár hároméves terve ezévi szakaszának egy része, egy fiókkönyvtár felállítása a XIV. kerületben. Tartalma

a szenvedő hősnék hosszas bolyongása a Fővárosi Tervező Intézet útvesztőiben.

A hős bolyong, közben folyton elveszíti a drága időt és létét már-már megsemmisülés fenyegeti. A történet a következő:

Január 9-én

egy szép téli napon elindultunk, hogy helyiséget keressünk. Harmadnap már

megállapodtunk a XIV. kerület előjárójával, hogy az előjáróság épületében adnak a fiókkönyvtárnak helyet. Ezzel elkezdődött a hosszú történet.

Január 20-án

a XIII. ügyosztály helyszíni szemlét tart, megállapítja milyen munkákról van szó s átveszi a szóbeli megbízást a munkák elkészítésére.

Február 9-én

írásban is kérjük a munkák megtervezését és kiadását. Eltelik kereken két hónap és végre

április 20-án

hosszabb utánjárásra elkészülnek a rajzok. Elfogadjuk és kérjük a munka kiadását.

Április 28-án

a Gazdasági Értekezlet nem engedélyezi a fiókkönyvtárat az előjáróság épületében. De 12 nappal később sikerül új helyiséget találnunk az Amerikai-úton. Azonnal utasítjuk a FŐTI-t a már április 20-án elkészített berendezési terv szűkségessé vált, de egészen jelentéktelen módosítására. úgyszólván naponta sürgetjük, értekezleteket hívatunk össze a XI. ügyosztályban, hogy kieroszakoljuk az egészen minimális áttervezés elvégzését. Hiába. Végre

június 8-án

a Fővárosi Tervhivatalhoz fordulunk, hogy utasítsa a FŐTI-t a tervek és a költségvetés sürgős elkészítésére. Ugyanakkor a XI. ügyosztályt is megkérjük, hogy nyomja a dolgot. Végre 37 nap múlva,

június 16-án

megkapjuk az új költségszámítást és terveket. Az egész változtatást könnyü-

szerrel meglehetően volna csinálni 2-3 órai munkával. Mert milyen változtatást kívántunk?

»10. tétel: 2 darab forgószék törlése,
12. tétel: 4 darab helyett 6 darab szék készítése.«

Június 18-án

munkaközösségi értekezlet a XI. ügyosztályban. Ekkor már a terv tényleg a XIII. ügyosztályon volt. Igéretet kaptunk, hogy sürgősen kérnek árajánlatot a Bútorberendező N. V.-től. Ez 22-én meg is történik, mire

július 2-án

a Bútorberendező N. V. kijelenti, hogy csak szeptember második felében tud a dologgal foglalkozni.

A történetnek még folytatása is van, de az már más lapra tartozik. Csak arra akartunk rámutatni, hogy

egy egészen kis tervrészlet végrehajtása 149 nap alatt alig tudott előre jutni.

Annak ellenére, hogy úgy a Könyvtár, mint a XI. ügyosztály vezetősége ez alatt még temérdek munkaórát hiába eltöltött sürgetésekkel és az akták kinyomozásával. Ebből a 149 nap csaknem teljesen elveszett időből a leglényegesebb a FŐTI 60 + 37 = 97 napja.

A fiókkönyvtárat május 1-re akartuk megnyitni. Azután elhalasztottuk a választás napjára május 15-re, választási ajándéku Zugló dolgozóinak.

Most már nem merünk határidőt kitűzni, de a lakbért május óta fizetnünk kell.

Eddig a regény. Alaphangja, amint az olvasók látják, igen fájdalmas, majdnem,

hogy pesszimista. A sötét hatalmak és az intrikus útvesztői megsemmisüléssel fenyegetik az eredetileg életrevaló és egészséges gyermeket, a terv részletet.

De tanulságos is.

Tervező szülők, vigyázzatok a gyermekekre, a tervetekre!

Ne engedjétek sötét útvesztőkbe. S ha az a sorsa, hogy mégis át kell rajta kelnie: jó lesz világító lámpással kísérni, amely mindent megvilágít: közönyt, nemtörődomséget, sőt esetleg más, ismeretlen ellenséget is, amely az útvesztőben meglapul.

És ha a történetet az olvasók érdekesnek találták eláruljuk, hogy több ilyen regénykét is tudnánk még írni, okulásul a tervfelelősök számára.

Solti Andrásné